

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 3.

 1 lutego 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str</i>
2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego powiatu Łęczyckiego w okręgu sądu okręgowego w Łodzi na dwa rewiry śledcze	34
3. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby sędziego śledczego na powiat Szczuczynski ze Szczuczyna do Grajewa	35

OKÓLNIKI:

Okólnik 334/A/21 w przedmiocie podwyższenia mnożnika dodatku drożyznianego od dnia 1 stycznia 1921 roku.	35
Okólnik № 335/S/21 w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych	36
Okólnik № 336/R/21 w przedmiocie ustalenia ceny obwieszczeń publicznych, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości	39
Okólnik № 337/R/21 w przedmiocie ogłoszenia listów gończych	40
Okólnik № 338/S/21 w przedmiocie tłumaczenia postanowień art. 4 i 19 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.	40
Okólnik № 339/A/21 w sprawie interpretacji okólnika Ministerstwa Skarbu w przedmiocie udzielania zapomóg na wpisowe.	42

Okólnik № 340/A/21 w przedmiocie ograniczenia poborów urzędników zasuspendowanych. 42

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców, wpisanych na listę w sądzie apelacyjnym we Lwowie, do oceniania większych posiadłości rolnych i lasowych 43

Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości 44

RUCH SŁUŻBOWY 44

ADWOKATURA:

a) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie 50
b) Okrąg Izby Adwokackiej we Lwowie 50
c) Okrąg Izby Adwokackiej w Samborze 51

Konkursy. 51

DZIAŁ URZĘDOWY.

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego powiatu Łęczyckiego w okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi na dwa rewiry śledcze.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 15-ym stycznia 1921 r. podzielić rewir śledczy powiatu Łęczyckiego w okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi na dwa rewiry śledcze z siedzibami sędziów w Łęczycy:

I-y rewir, obejmujący gminy: Łęczycza, Tkaczew, Gostków, Grabów, Sobótka, Mazew, Witonia, Topola, Tum.

II-gi rewir, obejmujący gminy: Ozorków, Leśmierz, Rogóźno, Piątek, Piaskowice, Chociszew, Dalików i Poddębice.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

3.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby Sędziego śledczego na powiat Szczuczynski ze Szczuczyna do Grajewa.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:
z dniem 15-ym stycznia 1921 r. przenieść siedzibę sędziego śledczego ze Szczuczyna do Grajewa w okręgu Sądu Okręgowego w Łomży.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNIK № 334/A/21

w przedmiocie

podwyższenia mnożnika dodatku drożyznianego od dnia 1 stycznia 1921 roku.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie.

Wskutek uchwały Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1921 r. mnożnik dodatku drożyznianego został podwyższony począwszy od dnia 1 stycznia 1921 dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych w I-iej klasie miejscowości z 300 na 400, w II klasie z 270 na 360, w III klasie 240 na 320, w IV klasie z 210 na 280, wreszcie w V klasie ze 180 na 240.

Odnośne rozporządzenie Rady Ministrów ukaże się w najbliższym numerze Dziennika Ustaw.

Zawiadamiając o tem proszę o bezzwłoczne zarządzenie wypłaty uzupełnienia dodatku drożyznianego za miesiąc styczeń 1921, które stosownie do podwyższonej stopy mnożnika wynosić będzie $\frac{1}{3}$ kwot, przypadających za miesiąc grudzień 1920 tegoż dodatku.

W sprawie uzupełnienia diet obowiązuje od 1.1 1921 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.XII 1920 (Dz. Ustaw № 5 poz. 26).

Warszawa, dn. 15 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 335/S/21

w sprawie

stosowania ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych.

Wobec tego, iż przy wykonywaniu ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych z dnia 13/7—1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) wyłoniły się pewne wątpliwości, a ponadto ściśle stosowanie postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5/8—1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) okazało się w praktyce, zwłaszcza przy masowym weryfikowaniu funkcjonariuszów państwowych za skomplikowane i za kosztowne Prezydjum Rady Ministrów okólnikami z dnia 1-go września 1920 r. № 15049/20, z dnia 11 października 1920 r. № 16857/20 i z dnia 3 listopada 1920 r. № 16249/20 wyjaśniło co następuje:

1) „Dodatek za studia wyższe, określony w art. 4 ustawy z dnia 13/7 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zupełnie odrębnie, nie pozostaje w żadnej zależności od dodatku za wysługę lat i należy go przyznawać bez żadnych ograniczeń także i tym funkcjonariuszom, którzy studia wyższe ukończyli w czasie służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej, zaliczonej do wysługi lat.

2) Co do dodatku drożyznianego zaliczenie funkcjonariusza państwowego do jednej z grup rodzinnych zawisło od liczby członków rodziny, pozostających na utrzymaniu urzędnika. Pozostawanie rodziny na utrzymaniu funkcjonariusza państwowego jest koniecznym warunkiem zaliczenia go do odnośnej grupy rodzinnej. Miejsce pobytu rodziny funkcjonariusza państwowego jest obojętne, o ile funkcjonariusz w sposób wiarogodny udowodni, że rodzina pozostaje na jego utrzymaniu. W razie braku dowodów, należy zaliczyć funkcjonariusza do grupy samotnych, co nie wyklucza przeniesienia go później do wyższej grupy rodzinnej, w razie dostarczenia dowodów.

3) W jakim rozmiarze można zaliczyć służbę wojskową do wysługi lat, zawiera ustawa z dnia 13/7 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) wystarczające i jasne postanowienia w art. 4 i 19.

4) Przy obecnym masowym weryfikowaniu funkcjonariuszów, zwłaszcza w dykasterjach, zatrudniających liczne zastępy pracowników, można stosować pewne uproszczenia w postępowaniu komisji weryfikacyjnych, przepisaniem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5/8 1920 r. Zaliczenie poprzedniej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej do wysługi lat, nie może nigdy nastąpić z urzędu. Obowiązek jednak składania specjalnych podań przez funkcjonariuszów, ubiegających się o takie zaliczenie w myśl art. 6 rozp. z dn. 5/8 1920 r. może być zastąpiony przez ustne zgłoszenie przez funkcjonariusza swej prośby o zaliczenie u szefa dawnej władzy lub urzędu. O ile władza nie jest w posiadaniu dokumentów, na jakie się funkcjonariusz powołuje, obowiązany jest on odnośne dokumenty złożyć przy owym zgłoszeniu szefowi władzy lub urzędu. Szef władzy lub urzędu stwierdza w formie urzędowego zapisu ubieganie się funkcjonariusza, o zaliczenie poprzedniej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej; przy większej liczbie funkcjonariuszów, może się posługiwać spisem nazwisk w tym celu sporządzonym, który przesyła wraz z dokumentami właściwej komisji weryfikacyjnej. Z posiedzenia komisji można spisywać jeden tylko protokół i notyfikacja uchwał komisji nastąpić może również za pomocą spisu funkcjonariuszów, których sprawy komisja rozpatrzyła,

a którzy należą do tej samej władzy lub urzędu. W spisie tym w odpowiednich rubrykach należy zaznaczyć przyznanie przez komisję poszczególnym funkcjonariuszom dodatku za studia, zaliczenie lat, kategorię rodziny. Powyższy rodzaj postępowania może być stosowany we wszystkich wypadkach, załatwianych definitywnie przez komisję — czy pomyślnie, czy też odmownie. W wypadkach natomiast, budzących wątpliwości, postępować należy ściśle według postanowień cytowanego rozporządzenia.

5) Służba w polskich ministerstwach i urzędach, powstałych za czasów niemiecko-austriackiej okupacji przed dniem 1 listopada 1918 r. jest służbą państwową polską; zaliczoną więc być musi do wysługi lat z urzędu i kompetencji komisji weryfikacyjnych nie podlega. Data wstąpienia jednak do służby państwowej polskiej musi być w tych wypadkach indywidualnie ustalona.

6) Odnośnie do postanowienia art. 4 ustawy z dnia 13/7 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) wyłoniła się wątpliwość, czy prawo do pobierania dodatku za wysługę lat mają tylko ci funkcjonariusze, którzy przesłużyli rok na etacie, czy też i ci, którzy pozostają na urzędzie z górą od roku ale nie są urzędnikami etatowymi. Wątpliwość powyższą usuwa § 18 p 1 a) cytowanej ustawy, według którego za urzędników i funkcjonariuszów niższych stałych na obszarze zaboru rosyjskiego mają być uważani wszyscy etatowi urzędnicy i funkcjonariusze niżsi; funkcjonariusze nieetatowi jakoteż pozostający na próbnej służbie prawa do pobierania dodatku nie mają.

7) Pojęcie „Wysługa lat” obejmujące zawsze pewną całość, a zatem i dodatek za wysługę lat może być tylko jeden. Dodatek za czas poprzedniej służby państwowej, samorządowej i pracy zawodowej nie może być wymierzony odrębnie od dodatku za okres czasu w służbie państwowej polskiej.

8) Cały okres czasu, zaliczony przez komisję weryfikacyjną, dolicza się do czasu służby państwowej polskiej (a więc nie tylko pełne lata — ale miesiące i dni także) i z tak otrzymanej sumy przyznaje się dodatek za wysługę lat, za ilość pełnych lat — pozostałe zaś, ewentualnie reszta w liczbie kilku miesięcy i dni przesuwają termin wymierzenia najbliższego dodatku o okres czasu, oznaczony tą resztą. Np. komisja weryfikacyjna zaliczyła danemu funkcjonariuszowi z poprzedniej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej do wysługi lat 8 (ośm) lat, 5 (pięć) miesięcy, 13 (trzynaście) dni. Okres czasu wysługi lat w służbie państwowej obliczony po dzień 1/7 1920 r. wynosi 2 lata 4 miesiące 20 dni. Wysługa zatem tego funkcjonariusza wynosi 10 lat, 10 miesięcy, 3 dni. Funkcjonariuszowi takiemu przyzna się już od razu dodatek za wysługę lat 10 (dziesięciu) w wysokości 25% jego płacy zasadniczej z tem, że dodatek ten powiększa się o 2½% nie po upływie roku, lecz już po upływie 2 (dwu) miesięcy t. j. z dniem 1/9 1920 r. Termin wysługi na przyszłość będzie dla danego funkcjonariusza dzień 1 września i z tym dniem będzie się jego dodatek za wysługę lat w myśl postanowień ustawy zwiększać o nowe 2½% płacy zasadniczej.

9) Postanowienie artykułu 7, ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521,) ma na celu zapobieżenie możliwym nadużyciom ze strony osób prywatnych, stojących poza służbą państwową, które częstokroć nie dają pełnej gwarancji, że zeznania ich zgodne są z rzeczywistym stanem rzeczy. Rzecz ma się inaczej, jeżeli w charakterze świadka takiego występuje osoba, pozostająca w służbie państwowej, która z uwagi na złożoną przysięgę służbową daje w regule pełną gwarancję, że poświadczona przez nią okoliczność zgodna jest z prawdą. Wobec tego podpisy funkcjonariuszów państwowych pod deklaracjami, złożonymi z odwołaniem się do przysięgi służbowej, mogą być

uwierzytelnione przez bezpośrednio przełożoną władzę służbową funkcjonariusza, składającego deklarację w charakterze świadka. O ile zaś funkcjonariusz — świadek pełni służbę w tej samej władzy lub urzędzie, co funkcjonariusz, ubiegający się o dodatek, świadek może złożyć deklarację w formie protokołu, który spisze wyznaczony do tego specjalnie urzędnik lub pracownik.

10) Skomplikowane warunki życiowe, istniejące na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wskutek szalejącej od lat siedmiu z górą wojny, spowodowały, że wielu funkcjonariuszów państwowych, którzy ukończyli studia wyższe, nie może złożyć dokumentalnych dowodów ukończenia tych studjów. Specjalne trudności mają w tym kierunku funkcjonariusze pochodzący z b. zaboru rosyjskiego, gdyż dowody ich dołączano obowiązkowo do akt personalnych rozmaitych władz i instytucji państwowych, społecznych, handlowych i t. p., wskutek czego właściciel dokumentów był pozbawiony możliwości dysponowania nimi, a o ile nie postarał się przypadkiem o duplikaty lub wierzytelne kopje nie posiada obecnie dowodów ukończenia szkół średnich i wyższych. Wystaranie się w dzisiejszych warunkach o duplikaty dyplomów uniwersytetów, zwłaszcza rosyjskich, jest bardzo trudno. Celem ułatwienia uzyskania dodatku za studia wyższe tym funkcjonariuszom, którzy nie będąc narazie w możności złożenia, bezpośrednich dowodów ukończenia studjów w jednej ze szkół wyższych, wyliczonych w załączniku № 4 do art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) złożą jednak inne urzędowe dokumenty lub zestawienia, z których niewątpliwie można by stwierdzić fakt ukończenia szkoły akademickiej i wydział, w którym studia odbyto i uzyskano dyplomy ukończenia studjów, wyjaśniło Prezydium Rady Ministrów po porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej pismem okólnem z dnia 3 listopada 1920 r. № 16249, że w takich wypadkach przytoczone wyżej dokumenty mogą zastąpić dowody, wymagane w punkcie 2. art. 12 tegoż rozporządzenia. W zupełnie wyjątkowych wypadkach, np. w wypadkach, w których urzędowe dokumenty lub zestawienia (wykazu stanu osobowego listy stanu służby) nie zawierają dat koniecznych, jako to: oznaczenia szkoły akademickiej, wydziału, czasu studjów, wzmianki, że otrzymano dyplom stwierdzający ukończenie studjów, uznać można za wystarczające poświadczenia conajmniej dwu wiarogodnych świadków, zawierające wyżej przytoczone daty, analogicznie do poświadczeń poprzedniej służby państwowej lub pracy zawodowej dla komisji weryfikacyjnej, stosownie do art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Co do poświadczenia autentyczności podpisów świadków—funkcjonariuszów państwowych obowiązują wskazówki wyżej pod 9) przytoczone. Dopuszczanie i uznanie powyższych dowodów za wystarczające zależy w każdym wypadku od swobodnej oceny władzy, przyznającej dodatek za studia wyższe, nadto po nastaniu czasów normalnych będzie obowiązkiem urzędnika, który korzystał z powyższych ulg, postarać się dodatkowo o wydobycie dowodów ukończenia studjów wyższych, przepisanych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) (część druga—II—art. 12 i załącznik 4 do tego artykułu) i przedłożyć je swej przełożonej władzy."

O tem Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia podległe władze celem zastosowania się.

Warszawa, dn. 15 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Dr. Jan Morawski

OKÓLNIK № 336/R/21

w przedmiocie

ustalenia ceny obwieszczeń publicznych, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wszystkich sądów i urzędów Wymiaru Sprawiedliwości okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie oraz do Redaktora Dziennika Urzędowego M-wa Sprawiedliwości.

Wobec znacznego wzrostu kosztów druku i papieru, uchylając okólnik № 289 z dnia 8 lipca 1920 r., zarządzam co następuje:

1. CENA OBWIESZCZEŃ WYNOŚIĆ BĘDZIE.

№	RODZAJ OBWIESZCZENIA	Cena za jednokrotne ogłoszenie		U W A G I
		Mk.	f.	
1	wezwanie publiczne pozwanych, niewiadomych z miejsca zamieszkania	500	—	
2	pozwy edyktalne	1000	—	
3	ogłoszenia o licytacjach	1000	—	
4	ogłoszenia zbiorowe o licytacjach, ogłaszane przez Tow. Kredytowe	300	—	od każdej nieruchomości
5	zawiadomienia przez Tow. Kred. o licytacjach — wierzycieli, niewiadomych z miejsca zamieszkania	300	—	od każdej wzywanej osoby
6	nadlicytacje	1000	—	
7	postępowania spadkowe	250	—	od każdego postępowania
8	regulacje hipoteki	500	—	od każdej nieruchomości
9	o zaginionych i o mianowaniu kuratora	300	—	od każdego zaginionego wzgl. kuratora
10	ogłoszenia w sprawach upadłościowych	750	—	
11	wpisy do rejestru handlowego:			
	A. firmy jednoosobowe, spółki firm. i komandytowe	250	—	} od każdego wpisu
	B. spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością	1500	—	
	C. stowarzyszenia	1000	—	
	rejestr. współdzielni	600	—	
12	ogłoszenia o zmianach, dotyczących wpisów do rejestru handlowego (B, C i współl.)	550	—	
13	o zapadłych wyrokach	750	—	
14	o zaświadczeniu testamentu	300	—	

Cena innych obwieszczeń, nie objętych powyższym spisem, będzie obliczana w stosunku 60 marek za wiersz garmuntowy lub jego miejsce (przy układzie tabelarycznym o 100% drożej) i będzie pobiera z dołu.

2. Ceny te obowiązywać będą od dnia 10 lutego 1921 r.

3. Obwieszczenie, umieszczone w tabeli, nie będzie drukowane, dopóki nie wpłynie do Administracji Dziennika Urzędowego należna zań suma. Przy obwieszczeniach terminowych należy przeto wyznaczać terminy tak, aby zarówno tekst obwieszczenia, jak i należność za nie, wpłynęły do redakcji przynajmniej na tydzień przed terminem ogłoszenia. Dodatki obwieszczeniowe wychodzą stale we środy i soboty (prócz dni świątecznych).

Rachunki wysyłane będą tylko wtedy, gdy odnośne obwieszczenia nie są umieszczone w powyższej tabeli i za które opłata pobrana będzie od wiersza po wydrukowaniu.

Warszawa, dn. 18 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNİK № 337/R/21

w przedmiocie

ogłaszania listów gończych.

Do Urzędów Wymiaru Sprawiedliwości b. zaboru rosyjskiego i austriackiego

Komenda Główna Policji Państwowej (Wydział IV rejestracyjno - karny) w Warszawie, ul. Długa № 38 wydaje „Gazetę Śledczą”, przeznaczoną do zamieszczania listów gończych i innych podobnych wezwań władz, pozostających w związku z wykonywaniem represji karnej.

„Gazetę Śledczą” otrzymują wszystkie posterunki policyjne w Rzeczypospolitej.

Zawiadamiając o tem Urzędy wymiaru sprawiedliwości Ministerstwo Sprawiedliwości zaleca ogłaszanie listów gończych w „Gazecie Śledczej” (Art. 846 U. P. K. obowiązującej w b. zaborze rosyjskim i № 417 ust. 2 P. K., obowiązującej w b. zaborze austriackim), mając na względzie, że ten sposób ogłaszania przyczynić się może istotnie do ujęcia osób poszukiwanych; nie wyklucza to oczywiście ogłoszenia listów gończych także w innych pismach publicznych.

Ogłaszanie listów gończych w „Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości” nie wydaje praktycznych rezultatów i będzie od 10 lutego zaniechane.

Za ogłaszanie listów gończych w „Gazecie Śledczej” pobierana będzie opłata; narazie jednak opłaty nie pobiera się.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNİK № 338/S/21

w przedmiocie

tłumaczenia postanowień art. 4 i 19 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych.

Prezydjum Rady Ministrów, licząc się z wątpliwościami podniesionemi ze strony wielu władz naczelnych co do sposobu interpretacji art. 4 i 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 65 poz. 429), a mianowicie:

1) co do zaliczenia lat służby wojskowej do wysługi lat,

2) co do przyznawania dodatku za wysługę lat etatowym urzędnikom w b. zaborze rosyjskim, którzy jednak roku służby etatowej nie mają,

wydało okólnikiem z dnia 27 listopada 1920 r. następujące wyjaśnienia:

„ad 1) Do wysługi lat zalicza się wszelką służbę wojskową, tak w państwach zaborczych, jak i służbę polską, o ile urzędnik nie spełniał jej równocześnie z państwową służbą cywilną, z wyjątkiem jedynie czasu odbywania normalnej powszechnej powinności wojskowej, której czas trwania normują ustawy wojskowe państw zaborczych, względnie tymczasowa ustawa z dnia 27 października 1918 r. (Dz. P. P. P. № 13 poz. 28). Wątpliwość pozostała tylko odnośnie do dobrowolnej służby wojskowej, co do której decyzję wstrzymuję się w myśl postanowień art. 19 cytowanej ustawy aż do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Jako służbę wojskową dobrowolną, a więc taką, której narazie tymczasowo do wysługi lat zaliczyć nie można, rozumieć należy służbę wojskową urzędnika, względnie funkcjonariusza państwowego, który dobrowolnie na pewien okres czasu wstępuje do służby wojskowej i w tym celu uzyskuje urlop od swej przełożonej władzy cywilnej (art. 9 ustawy z dn. 11 lipca 1919 r., normującej stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (Dz. Pr. № 59, 1919 r., poz. 357).

Wypadki takie co do służby w armii polskiej będą rzadkie wobec brzmienia rozporządzenia Rady Ministrów Nr. 87 z r. 1919 poz. 474 art. 9 ustępu 2 go, co do służby wojskowej w państwach zaborczych—częstsze, np. gdy funkcjonariusz cywilny, pozostający w rezerwie armii, nie będąc powołanym do odbywania ćwiczeń, ćwiczenia takie dobrowolnie odbywa, albo też, uzyskując z jakichkolwiek powodów urlop ze służby cywilnej, wstępuje do armii dla pełnienia służby czynnej.

Z powyższego zatem przedstawienia rzeczy wynika, iż służba wojskowa certyfikatystów b. armii zaborczych, odbyta przed wstąpieniem, względnie przejściem do służby cywilnej w charakterze podoficerów zawodowych, zalicza się do wysługi lat, po potrąceniu lat służby obowiązkowej, spełnianej jako powszechna powinność obywatelska.

ad 2) Art. 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 65 poz. 429) postanawia, iż przy wymiarze dodatku za wysługę lat czas służby w rozumieniu ustawy o uposażeniu liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskim, a nadto, że w czasie przejściowym komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć urzędnikom i funkcjonariuszom niższym do czasu wysługi pewną liczbę lat z poprzedniej służby państwowej, samorządowej lub pracy zawodowej.

Wobec treści powyższych postanowień art. 19 nie ulega kwestji, że w czasie przejściowym można przyznać i wypłacać dodatek za wysługę lat tym urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym etatowym, którzy wprawdzie nie mają pełnego roku służby w charakterze funkcjonariusza etatowego, lecz którym bądź zaliczono poprzednią pracę zawodową lub służbę państwową (samorządową) do wysługi, bądź wykazują służbę próbną lub wogóle pozaetatową, którą odbyli przed przyjęciem na etat w takiej ilości, iż czas ten łącznie z czasem służby etatowej wynosi conajmniej rok lub więcej.

Dodatek za wysługę lat należy się takim funkcjonariuszom bez względu na to, czy byli etatowymi w chwili wejścia w życie ustawy o uposażeniu, czy też zostali mianowani etatowymi już po wejściu w życie tej ustawy.

Przepis art. 4, wymagający by urzędnik przebył na służbie etatowej (stałej) conajmniej rok, zanim nabędzie prawa do pobierania dodatku za

wysługę lat, ma zastosowanie tylko do tych etatowych urzędników, względnie funkcjonarjuszów państwowych, którym nie zaliczono zupełnie poprzedniej służby państwowej samorządowej w państwach zaborczych lub pracy zawodowej, a którzy pozostają wogóle w służbie państwowej polskiej krócej, niż rok jeden”.

O tem Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia podległe władze z poleceniem zastosowania się.

Warszawa, dn. 14 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 339/A/21

w sprawie

interpretacji okólnika Ministerstwa Skarbu w przedmiocie udzielania zapomóg na wpisowe.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie.

Nawiązując do okólników № № 322 i 330 (Dz. Urz. Min. Spraw. № № 1 i 2) w sprawie udzielania funkcjonarjuszom państwowym zapomóg na wpisy za dzieci, uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych zawiadamiam, że Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 14 stycznia r. b. № 74504/20 wyjaśnia, iż prawo ubiegania się o odnośne zapomogi mają jedynie ci funkcjonarjusze państwowi, którym na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Urz. R. P. № 77 poz. 521) przysługuje prawo pobierania dodatku rodzinnego za dzieci, o których mowa w powołanych wyżej okólnikach.

Warszawa, d. 21 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 340/A/21

w przedmiocie

ograniczenia poborów urzędników zasuspendowanych.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w Małopolsce.

Prezydjum Rady Ministrów rozesłało wszystkim ministerstwom i urzędom centralnym pismo okólne z dnia 12 stycznia 1921 r. № 23172 treści następującej:

„Przy wymierzaniu uposażenia urzędnikom zawieszonym w służbie, wyłoniła się odnośnie do urzędników z Małopolski kwestja, czy ograniczenie poborów urzędnika zawieszzonego w służbie w myśl par. 146 austriackiej pragmatyki służbowej, ma się odnosić także i do dodatku drożyznia-

nego, a to wobec okoliczności, że par. 45 tejże pragmatyki, traktujący o poborach nie wspomina o dodatku drożyznianym, który został wprowadzony później z powodu stosunków wywołanych wojną.

Gdy jednak par. 146 pragmatyki służbowej mówi o „poborach” ma na myśli wszystkie pobory urzędnika, a zatem całe uposażenie jakie tenże obecnie pobiera na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Urz. Rz. P. № 65 poz. 429) wobec tego wyjaśniam na podstawie wniosku P. Ministra Skarbu, że, w wypadkach uchwalonego przez Komisję Dyscyplinarną ograniczenia poborów urzędnika w Małopolsce na czas trwania zawieszenia w służbie, ograniczać należy całe jego uposażenie, a zatem tak pensję zasadniczą, jak i wszelkie dodatki (dodatek drożyzniany, za studja wyższe), za wysługę lat”.

Powyższe wyjaśnienie Prezydjum Rady Ministrów udzielam do wiadomości, zaznaczając, że obowiązuje ono od 1 lipca 1920 r. to jest od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65 poz. 429).

Warszawa, dn. 25 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

ZAWIADOMIENIA.

W Okręgu Sądu Apelacyjnego lwowskiego ustanowieni znawcami

I. do ocenienia większych posiadłości rolnych i lasowych dla złączonych okręgów sądów powiatowych w Podkaminieniu i Założcach.

Alojzy Bozowski, właściciel dóbr w Toustogłowach;

II. do ocenienia większych posiadłości rolnych dla okręgu sądu powiatowego w Bohorodczanach:

Antoni Morawicki, dyrektor dóbr w Bohorodczanach,
Stanisław Graff, właściciel dóbr w Iwanikówce,
Józef Marek, leśniczy w Bohorodczanach;

dla złączonych okręgów sądów powiatowych w Podkaminieniu i Założcach:

Kazimierz Lech, właściciel dóbr w Perepelnikach,
Maksymiljan Thurhaus, dzierżawca dóbr w Pomorzanach;

dla okręgu sądu powiatowego w Kutach:

Edward Lisowski, rządca dóbr państwowych w Kutach,
Wilhelm Kubala, emerytowany leśniczy w Kutach;

III. do ocenienia większych posiadłości lasowych dla okręgów sądów powiatowych w Gwoźdźcu i Kołomyi:

Wiktor Domański, okręgowy instruktor lasowy w Kołomyi,
Zdzisław Romanowski, lustrator lasów w Kołomyi.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

- № 7 z dn. 15 stycznia 1921 r.: Ustawa z dnia 18 grudnia 1920 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie umów, zawartych przez b. władze austriackie lub austro-węgierskie co do majątku państwowego i funduszu religijnego na obszarze b. zaboru austriackiego (poz. 37).
- № 9 z dn. 22 stycznia 1921 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia okresu organizacji sądownictwa na obszarze b. zaboru austriackiego (poz. 42).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1921 r. w przedmiocie utrzymania w mocy sądownictwa doraźnego (poz. 43).
- № 10 z dn. 27 stycznia 1921 r.: Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 18 stycznia 1921 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich (poz. 58).
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie zmiany § 333 ust. 1 instrukcji sądowej i punktu 12 instrukcji dla organów wykonawczych w b. dzielnicy austriackiej (poz. 62).

RUCH SŁUŻBOWY.

MIANOWANI:

- Podprokurator przy Sądzie Najwyższym — Bolesław Norbert Pohorecki — Prokuratorem przy Sądzie Najwyższym od dnia 15 listopada 1920 r.
- Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym — Jerzy Skokowski — Prokuratorem przy Sądzie Najwyższym od dnia 15 listopada 1920 r.
- Prokurator przy Sądzie Najwyższym — Jakób Glass — Sędzią Sądu Najwyższego od dnia 15 listopada 1920 r.
- Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Kazimierz Pomorski — Sędzią Sądu Najwyższego od dnia 15 listopada 1920 r.
- Naczelnik Kancelarii Sekretarjatu Prawniczego przy Sądzie Najwyższym — Dr. Artur Stanisław Sieradzki — Sędzią Sądu Najwyższego od dnia 15 listopada 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Najwyższym — Stanisław Wituński — Sędzią Sądu Najwyższego od dnia 15 listopada 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Okręgowym we Lwowie — Władysław Semilski — Podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym od dnia 22 października 1920 r.
- Jan Dembiński — Podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym od dnia 22 października 1920 r.
- Ludwik Romocki — Podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie — Feliks Dutkiewicz — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Warszawie od dnia 15 listopada 1920 r.
- Piotr Orłowski — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.

- Kazimierz Petruszewicz — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.
- Prokurator przy Sądzie Okręgowym w Warszawie — Zygmunt Hübner — Prokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie od dnia 15 listopada 1920 r.
- Zygmunt Kowalewski — Prokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.
- Adam Kondracki — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Lublinie od dnia 26 października 1920 r.
- Adam Stanisławski — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Warszawie od dnia 5 listopada 1920 r.
- Izydor Makowski — Sędzią Sądu Apelacyjnego Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.
- Kalikst Chojnacki — Sędzią Sądu Apelacyjnego Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.
- Bronisław Sobolewski — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Warszawie od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie — Marcei Lemieszewski — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Warszawie od dnia 13 grudnia 1920 r.
- Stefan Ruskowski — Podprokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym w Lublinie od dnia 26 października 1920 r.
- Witold Rażkiewicz — Podprokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym Ziem Wschodnich od dnia 30 listopada 1920 r.
- Wiceprezes Sądu Okręgowego w Kaliszu — Stanisław Wróblewski — Prezesem Sądu Okręgowego w Siedlcach od dnia 27 listopada 1920 r.
- Witold Jełowicki — Prezesem Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Kazimierz Giedroń — Prezesem Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 30 listopada 1920 r.
- Stefan Rdułtowski — Prezesem Sądu Okręgowego w Pińsku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie — Jan Nieznański — Prezesem tegoż Sądu od dnia 7 grudnia 1920 r.
- Sędzia Sądu Okręgowego w Białymstoku — Stanisław Jankowski — Wiceprezesem tegoż Sądu od dnia 15 listopada 1920 r.
- Adam Murza-Murzicz — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 30 listopada 1920 r.
- Marcei Bronisław Łubkowski — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Pińsku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Saturnin Dominik Bagiński — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Jarosław Szynkler — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 30 listopada 1920 r.
- Wacław Chmielowski — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Józef Songajło — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 30 listopada 1920 r.
- Prezes Sądu Okręgowego w Mławie — Franciszek Falkiewicz — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 13 grudnia 1920 r.
- Sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie — Lucjan Sawicki — Wiceprezesem tegoż Sądu od dnia 7 grudnia 1920 r.
- Sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie — Marjan Krzesimowski — Wiceprezesem tegoż Sądu od dnia 7 grudnia 1920 r.

- Sędzia Sądu Okręgowego w Kaliszu—Zygmunt Kaczkowski—Wiceprezesem tegoż Sądu od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Sędzia Sądu Okręgowego w Kaliszu—Jan Kazimierz Wiśniewski—Prokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu od dnia 9 listopada 1920 r.
- Sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie—Jan Michał Gumiński—Prokuratorem przy tymże Sądzie od dnia 27 listopada 1920 r.
- Leonard Baranowski—Prokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Łucku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Michał Kaszubski—Prokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Grodnie od dnia 30 listopada 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Warszawie—Władysław Borowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 15 listopada 1920 r.
- Sędzia śledczy w Sosnowcu—Eugenjusz Luński—Sędzią Sądu Okręgowego w Sosnowcu od dnia 27 listopada 1920 r.
- Stanisław Wierzbicki—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 30 listopada 1920 r.
- Jan Reutt—Sędzią Sądu Okręgowego w Pińsku od dnia 30 listopada 1920 r.
- Sędzia Pokoju w Radomiu—Fr. Dobrowolski—Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu od dnia 27 listopada 1920 r.
- Lucjan Łukaszewicz—Sędzią Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Bogumił Włodek—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Eugenjusz Morman—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Jerzy Wójcicki—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Henryk Muraszko—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Tomasz Hajkowiec—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Donat Maculewicz—Sędzią Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Piotr Chojnowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Grodnie od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Mikołaj Przeradzki—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Hipolit Żyznowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Otton Okólicz—Sędzią Sądu Okręgowego w Wilejce od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Wiktor Baczkowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Aleksander Kucewicz—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Michał Łukaszów—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Szczesny Poniatowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Stefan Gorecki—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.

- Antoni Żbikowski—Sędzią Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Henryk Szulc—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łomży z siedzibą w Szczuczynie od dnia 10 listopada 1920 r.
- St. Referent w Ministerstwie Sprawiedliwości—Władysław Lewandowski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Józef Sokołowski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Częstochowie od dnia 16 listopada 1920 r.
- Czesław Rodziewicz—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Stanisław Krauze—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Włodzimierz Moritz—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Jerzy Androsow—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Konstanty Halicki—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Wiktor Bernasowski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Wiktor Krywicki—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Mikołaj Kotelewski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Teodor Decewicz—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Michał Telichowski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łucku od dnia 1 grudnia 1920 r.
- Eugenjusz Szalkowicz—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Lublinie od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Aleksander Zdrojewski—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Białymstoku od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Daniel Dalak—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Zamościu z siedzibą w Hrubieszowie od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Gustaw Około Kułak—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego we Włocławku od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Kazimierz Korwin Korotkiewicz—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Łodzi od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Bohdan Bogucki—Sędzią Śledczym Sądu Okręgowego w Białymstoku z siedzibą w Sokółce od dnia 20 grudnia 1920 r.
- Michał Branik—Podprokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Łodzi od dnia 27 października 1920 r.
- Marjan Krzywiec—Podprokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Łomży od dnia 16 listopada 1920 r.
- Stefan Szmidt—Podprokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Łodzi od dnia 16 listopada 1920 r.
- Sędzia Śledczy Sądu Okręgowego w Kaliszu—Włodzimierz Sirociński—Podprokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Radomiu od dnia 6 grudnia 1920 r.
- Mikołaj Żułkwa—Podprokuratorem przy Sądzie Okręgowym w Lublinie od dnia 16 grudnia 1920 r.

- Jan Kordasz — Sędzią Pokoju w Grabowie w okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi od dnia 29 października 1920 r.
- Edward Rettinger — Sędzią Pokoju IV okr. m. Lublina od dnia 10 września 1920 r.
- Stanisław Więciorek — Sędzią Pokoju w Kurowie w okręgu Sądu Okręgowego w Lublinie od dnia 17 listopada 1920 r.
- Antoni Giżycki — Sędzią Pokoju w Lublinie od dnia 17 listopada 1920 r.
- Marjan Witkowski — Sędzią Pokoju w Żarkach w okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie od dnia 18 grudnia 1920 r.
- Sekretarz Sądu Okręgowego w Radomiu — Józef Pitula — Sędzią Pokoju w Radomiu od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Józef Benedykt Krawczuk — Sędzią Pokoju w Tarnogrodzie w okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Referent Sekretariatu prawniczego przy Sądzie Najwyższym — Marjan Grabczewski — Sędzią Pokoju w Ostrowiu w okręgu Sądu Okręgowego w Łomży od dnia 17 grudnia 1920 r.
- Filip Dziewicki — Sędzią Pokoju okręgu VIII m. st. Warszawy od dnia 21 grudnia 1920 r.
- Henryk Taborowski — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w m. Warszawie od dnia 29 października 1920 r.
- Ferdynand Klemens Grzywacz — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie od dnia 12 listopada 1920 r.
- Włodzimierz Goettel — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie od 17 listopada 1920 r.
- Jan Borysowski — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w Lublinie od dnia 29 listopada 1920 r.
- Stanisław Dydek — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie od dnia 11 grudnia 1920 r.
- Stefan Wojdacki — Aplikantem przy Sądzie Apelacyjnym w Lublinie od dnia 17 grudnia 1920 r.
- Notariusz przy Wydziałach hipotecznych Sądu Okręgowego w Radomiu — Waclaw Przychodzki — Notariuszem przy Wydziałach hipotecznych Sądu Pokoju w Opatowie z siedzibą w Ostrowcu od dnia 22 października 1920 r.
- Notariusz przy Wydziałach hipotecznych Sądu Pokoju w Ostrowcu — Władysław Roguski — Notariuszem przy Wydziałach hipotecznych Sądu Okręgowego w Radomiu od dnia 22 października 1920 r.
- Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Władysław Mołdrewski — Notariuszem przy Wydziałach hipotecznych Sądu Okręgowego w Lublinie od dnia 22 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Warszawie — Teodor Szretter — Notariuszem przy Wydziałach hipotecznych Sądu Pokoju w Będzinie w okręgu Sądu Okręgowego w Sosnowcu od dnia 15 grudnia 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie — Roman Jelnicki — Notariuszem przy Wydziałach hipotecznych Sądu Okręgowego w Warszawie od dnia 15 grudnia 1920 r.
- Sekretarz Sądu pokoju w Zarebach kościelnych — Jan Radgowski — Pisarzem hipotecznym w Łomży od dnia 17 grudnia 1920 r.
- Władysław Dobrowolski — Komornikiem przy Sądzie Okręgowym w Warszawie od dnia 25 listopada 1920 r.
- Wincenty Walecki — Komornikiem w Radomsku przy Sądzie Okręgowym w Piotrkowie od dnia 30 listopada 1920 r.

- Józef Motylewski — Komornikiem przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu od dnia 4 grudnia 1920 r.
- Podsekretarz Sądu Okręgowego w Częstochowie — Konstanty Pelka — Sekretarzem tegoż Sądu od dnia 20 listopada 1920 r.
- Podsekretarz Sądu Okręgowego w Kaliszu — Edward Paszkowski — Sekretarzem tegoż Sądu od dnia 11 grudnia 1920 r.
- Podsekretarz Sądu Okręgowego w Kaliszu — Rafał Eugenjusz Paszkowski — Sekretarzem tegoż Sądu od dnia 11 grudnia 1920 r.

PRZENIESIENI:

- Sędzią Sądu Okręgowego w Mławie Ludwik Kleindienst — na także stanowisko do Sądu Okręgowego w Kaliszu od dnia 27 listopada 1920 r.
- Sędzią Śledczy Władysław Fedecki z Koła — na także stanowisko do Sądu Okręgowego w Kaliszu od dnia 6 grudnia 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Radomiu Seweryn Walfisz — na także stanowisko przy Sądzie Okręgowym w Warszawie od dnia 6 grudnia 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Waclaw Kalinowski — na także stanowisko przy Sądzie Okręgowym w Radomiu od dnia 16 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w łowie Stanisław Zaleski — na także stanowisko do Łowicza od dnia 4 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju we Włodawie Stanisław Kolkowski — na także stanowisko do Stoczka w okręgu Sądu Okręgowego w Białej od dnia 4 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Żarkach Michał Meller — na także stanowisko do Ryk w okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie od dnia 4 grudnia 1920 r.
- P. o. Sędziego Pokoju w Widawie Hipolit Truszkowski — na także stanowisko do Łasku w okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi od dnia 15 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Niemysłowie Waclaw Lewandowski — na także stanowisko do Warty w okręgu Sądu Okręgowego w Kaliszu od dnia 18 grudnia 1920 r.
- Notariusz w Wyszku Tomasz Miszewski — na także stanowisko do Warszawy, na Pradze od dnia 15 grudnia 1920 r.

ZWOLNIENI:

- Sędzią Śledczy Sądu Okręgowego w Kaliszu Bronisław Ksawery Zaborski — na własną prośbę od dnia 26 listopada 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Żelazku Józef Włodek — na własną prośbę od dnia 27 listopada 1920 r.
- Komornik przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu Mikołaj Henryk Alfred Miller — na własną prośbę od dnia 4 grudnia 1920 r.
- Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Ignacy Skibiński — na własną prośbę od dnia 6 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Brzozie Karol Kotowski — na własną prośbę od dnia 7 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Mrozach Bohdan Wyleżyński — na własną prośbę od dnia 10 grudnia 1920 r.
- Sędzią Pokoju w Sannikach Jerzy Morawski — na własną prośbę od dnia 10 grudnia 1920 r.

- Sędzia Pokoju w Ostrowiu Antoni Skłodowski — na własną prośbę od dnia 17 grudnia 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Koziegłowach Stanisław Bauerertz — na własną prośbę od dnia 16 grudnia 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Łasku Bonifacy Byliński — na własną prośbę od dnia 15 grudnia 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Warcie Karol Janke — na własną prośbę od dnia 18 grudnia 1920 r.

ZMARLI:

- Pisarz hipoteczny we Włodawie Tomasz Kozak — dnia 17 sierpnia 1920 r.
 Notariusz w Łodzi Władysław Mędrzecki — dnia 22 października 1920 r.
 Notariusz w Łęczycy Józef Chrempiński — dnia 12 listopada 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Siewierzu Stanisław Bontani — dnia 27 października 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Tarnogrodzie Onufry Godziszewski — dnia 6 listopada 1920 r.
 Sędzia Pokoju w Sztabinie Antoni Leśkiewicz — dnia 13 listopada 1920 r.
 Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Lublinie Tadeusz Kościecki — dnia 4 stycznia 1921 r.

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Ozjasz Altstadt z siedzibą w Tuchowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Emil Breiter z dniem 21 lutego 1921 r. z Krakowa do Warszawy, substytutem jego ustanowiono Dr. Jakóba Korngolda, adwokata w Krakowie.
 Dr. Rubin Besen z dniem 19 lutego 1921 r. z Ciężkowic do Grybowa, substytutem jego ustanowiono Ferdynanda Tomka, adwokata w Ciężkowicach.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Joachim Jakób Baczes z siedzibą we Lwowie,
 „ Maurycy Baczes z siedzibą we Lwowie,
 „ Jan Czerniawski, emerytowany radca sądowy, z siedzibą w Kołomyi,
 „ Dawid Spirman z siedzibą w Haliczu,
 „ Iser Topf z siedzibą w Bohorodczanach,
 „ Szymon Pohorill z siedzibą we Lwowie,
 „ Leon vel Leiba Weichert z siedzibą we Lwowie,
 „ Samuel Laub z siedzibą w Kutach.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Jakób Finkelstein ze Lwowa do Gwoźdzca,
 „ Joachim Frenkel z Tarnopola do Strzyżowa
 „ Karol Gottfried ze Skalata do Żółkwi.

Cofnęli zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Abraham Silberstein ze Lwowa do Tyśmienicy,
 „ Marjan Jurkiewicz z Kołomyi do Lwowa.

Przesiedlili się:

- Dr. Józef Juran z Brzozowa do Lwowa,
 „ Maksymiljan Bardach z Oleska do Żydaczowa,
 „ Karol Szypajło z Tyśmienicy do Stanisławowa,
 „ Efraim Menkes z Sambora do Sokala.

Zrezygnowali z adwokatury:

- Dr. Antoni Bartz z Zabłotowa,
 „ Adolf Pohrille z Kulikowa.

Zmarli:

- Dr. Szulim Rosenbaum w niewoli rosyjskiej w roku 1918,
 „ Władysław Sentek 15 grudnia 1920 r. w Kołomyi.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Wolf Gross z siedzibą w Żydaczowie.

KONKURSY.

Celem obsadzenia posady podprokuratora przy sądzie okręgowym w Krakowie lub przy innym sądzie okręgowym opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane podanie za pośrednictwem swych przełożonych władz do prokuratury sądu apelacyjnego w Krakowie do 10 lutego 1921 r.

Na posadę prowadzącego księgi gruntowe przy sądzie okręgowym w Krakowie ewentualnie przy innym sądzie okręgowym opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs z terminem do końca lutego 1921.

Podania kompetencyjne wnosić należy w przepisanej drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie.

